

[Jørgen Junior]

om, at man ikke kan kalde Christiania for et land. Men hvis det er således, at der er et styre, f.eks. i Cambodia, som reelt har kontrollen over landet, så anerkender vi det styre. Nu stiller vi spørgsmål ved, om landet overhovedet eksisterer. Det, som udenrigsministeren siger, er altså, at Rhodesia stort set er et fiktivt land. Jeg synes ikke, det kan holde, og jeg synes ærlig talt, at regeringspartierne har vist, de er ude på meget tynd is på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Vi har kun korte bemærkninger tilbage. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge, hvad Rhodesia da er, hvis det ikke er et land. Rhodesias område er som Forbundsrepublikken og DDR og Danmark, så godt som, oven i hatten. Er det ikke et land? Er det ikke en stat, vi kan anerkende? Jeg ved ikke, om det var det, der lå i udenrigsministerens ord.

Jeg har hørt debatten mellem hr. Johan Philipsen og hr. Ninn-Hansen om dette og holder altså klart med hr. Ninn-Hansen. Jeg mener også, hr. Johan Philipsen modererede sine udtalelser ganske betydeligt, så jeg er forbavset over, at udenrigsministeren drager denne noget forkvaklede folkeretlige betragtning ind, at Rhodesia ikke skulle være et land. Det er en republik siden 1970. Det er et land, en stat, som nu har haft sit valg, og dermed må det vistnok være uden interesse at diskutere, om Rhodesia sådan svæver frit i luften mellem himmel og jord.

Udenrigsministeren sagde, at vi anerkender også andre stater, og nævnte nogle. Ja, vi anerkender også stater, hvor det er kongen, der udnævner parlamentsmedlemmer, og vi anerkender også stater, som har et parlament – og vi har oven i købet samarbejde med dem i Interparlamentarisk Union – skønt parlamentet ikke har været indkaldt i 3 eller 4 år. Jeg skal ikke nævne navne her for ikke at bringe nye aspekter ind i debatten på dette sene tidspunkt. Rhodesia skulle altså pludselig ikke være et land, men en eller anden ballon, der svæver frit i luften. Det er blevet sent, og jeg ved, at udenrigsministeren har travlt, så jeg skal ikke forlænge debatten yderligere.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Det mest interessante ved udenrigsministerens sidste indlæg var, hvad udenrigsministeren ikke sagde. Der blev nemlig ikke sagt noget om sanktionspolitikken. Jeg håber, det betyder, at udenrigsministeren og regeringen, selv om man ikke vil stemme for vores dagsorden, alligevel vil være med til at overveje, og hurtigt overveje, en ændring, sådan at vi ikke fortsætter sanktionspolitikken.

Det lykkedes udenrigsministeren at forenkle sagen så meget, at hele spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt Rhodesia er et land eller ej. På landkortet bliver det jo, det udslettes ikke, det kan vi vel være enige om. Tilbage er vel en afvejning af, om Rhodesia er noget, vi – når vi når lidt længere frem i tiden – kan anerkende som et selvstændigt land, eller om det fortsat skal være en engelsk koloni. Jeg har i et tidligere indlæg svaret ganske klart på det. Jeg mener ikke, at Rhodesia fortsat skal være en engelsk koloni, og tilbage bliver altså kun den anden mulighed, nemlig at Rhodesia skal være et selvstændigt land, hvis befolkning kan vælge den styrelse, de vil have, altså videreføre den proces, som de heldigvis er i gang med.

(Kort bemærkning).

Honoré (KrF):

De eneste argumenter, udenrigsministeren nu – trængt, som han er, i den svage position, regeringspartierne har vist sig at være i – har tilbage, er for det første, at ud fra en kolonialistisk folkeret er Rhodesia en britisk koloni selv mange år efter løsrivelsen og en de facto-uafhængighed, og for det andet, at FN har vedtaget en eller anden resolution om disse ting. Men udenrigsministeren siger ikke noget om, hvorvidt han finder denne resolutions indhold rimelig i dag, han accepterer den bare ud fra en rent formalistisk udenrigspolitisk betragtning, som jeg bestemt ikke synes gør regeringen ære.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg vil gerne prøve en gang til at forklare, hvad der ligger i den form for anerkendelse, som vi her taler om; så skal jeg senere vende tilbage til hr. Honorés helt personlige og helt specielle bemærkninger.